

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Romanschi Felix XXXXX, născut la XXXXX;

Șved Irina XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.06.2016 până la 19.06.2019;

Instanța de apel de la 01.08.2019 până la 17.06.2021;

Instanța de recurs de la 07.09.2021 până la 24.11.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2019, Romanschi Felix a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

De asemenea, Romanschi Felix a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la 217 alin. (2) Cod penal, fiind eliberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea prescripției de tragere la răspunderea penală.

S-a stabilit lui Romanschi Felix conform art. 84 alin. (4) Cod penal prin includerea parțială a pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19.11.2015, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a inclus în termenul pedepsei aplicate lui Romanschi Felix durata aflării acestuia în stare de arest din 08.10.2015 până la data de 07.11.2015.

Prin aceeași sentință, Șved Irina a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

Șved Irina a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Lui Șved Irinei conform art. 84 alin. (1) Cod penal prin concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost aplicată pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

1.1. Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Bahmutov Alexandr Igor, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal în legătură cu faptul intervenirii decesului acestuia, în privința acestuia hotărârea nu a fost atacată.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că Romanschi Felix, în perioada primăvara anului 2015, data precisă nu a fost posibil de stabilit, până la 24 februarie 2016, ora 19:29, în cadrul unui grup criminal organizat, fiind împărțite bine rolurile, împreună cu Șved Irina, specializându-se în realizarea substanței narcotice - heroină pe teritoriul mun. Chișinău, inclusiv sectorul Botanica, organizau procurarea de la persoane necunoscute a substanței narcotice - heroină, pe care o predau lui Ovcinnicov Alexandr, în mediu câte 3 grame la fiecare trei zile, în total proporții deosebit de mari, pe care ultimul o păstra în domiciliul său pe XXXXX, o cântărea, o împacheta și o distribuia contra sumei de 600 lei pentru 0,2 grame lui Bahmutov Alexandr, Arabadji Alexandr, Cebanenco Maxim și altor persoane necunoscute, care la rândul său o întrebuițau în regiunea Centrului Comercial „Jumbo” de pe bd. Decebal, 23/1, mun. Chișinău, personal și/sau o înstrăinau altor persoane necunoscute, desfășurând astfel o activitate infracțională privind circulația ilegală a substanțelor narcotice. La data de 07.10.2015, în cadrul achiziției de control petrecută cu Arabadji Alexandru, de la acesta s-a ridicat substanța narcotică - heroină procurată în acea zi de către Bahmutov Alexandr de la Ovcinnicov Alexandr, care conform raportului de expertiză nr. 8884 din 02.11.2015 reprezintă heroină cu cantitatea de 0,121 grame. La 08.10.2015, orele 00:55, în cadrul percheziției petrecute la domiciliul

lui Ovcinnicov Alexandr de pe XXXXX, a fost depistată și ridicată substanță solidă în formă de praf de culoare cafenie, într-un pachetel din folie de staniol, care conform raportului de expertiză nr. 8884 din reprezintă heroină în cantitate de 0,032 grame. La 24.02.2016, fiind petrecută percheziția corporală lui Cebanenco Maxim, la acesta au fost depistate două pachetele din folie de staniol în care se conțineau substanța narcotică heroină în cantitate totală de 0,31 g (0,07+0,24 g), care conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari.

Astfel, Romanschi Felix prin acțiunile sale intenționate a comis circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu substanțe narcotice săvârșite de un grup criminal organizat și în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de lit. b), d) alin. (4) art. 217¹ Cod penal.

Tot el, Romanschi Felix, intenționat a păstrat fără scop de înstrăinare la locul său de trai în XXXXX, o perioadă nedeterminată de timp, până la momentul percheziției efectuate la data de 07.10.2015, ora 20:45, într-un pachetel din hârtie acoperit cu un strat polimeric de culoare neagră, hașiș în cantitate de 0,641 gr, care conform raportului de expertiză nr. 8884 din 02.11.2015 a fost stabilit ca substanță narcotică, cantitatea acesteia, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 constituind proporții mari.

Astfel, Romanschi Felix prin acțiunile sale intenționate exprimate în păstrarea, substanțelor narcotice și psihotrope în proporții mari și fără scop de înstrăinare a comis infracțiunea prevăzută de alin. (2) art. 217 Cod penal.

Șved Irina în perioada primăvara anului 2015, data precisă nu a fost posibil de stabilit, până la 24 februarie 2016, orele 19:29, în cadrul unui grup criminal organizat, fiind împărțite bine rolurile, împreună cu Romanschi Felix și alte persoane nestabilite, specializându-se în realizarea substanței narcotice - heroină pe teritoriul R.Moldova, organizau aprovizionarea grupului cu substanța narcotică heroină, pe care o predau comercianților spre realizare, iar banii acumulați se transmiteau acestora. Șved Irina în activitatea sa în cadrul grupului criminal organizat, în perioada indicată, a purtat rolul de organizator de realizare a substanței narcotice pe teritoriul mun. Chișinău și raionului Anenii Noi, atrăgând-o în activitatea criminală și pe minora Onu Eva, născută la XXXXX atribuindu-i rolul de vânzător nemijlocit, care împreună cu Ovcinnicov Alexandr și alți membri ai grupului, realizau heroina contra unei sume de 1 100 lei per 0,5 grame de heroină lui Cebanenco Maxim și altor persoane necunoscute, care la rândul său o întrebuințau personal și/sau o înstrăinau altor persoane necunoscute, desfășurând astfel o activitate infracțională privind circulația ilegală a substanțelor narcotice.

La 24.02.2016, fiind petrecută percheziția corporală lui Cebanenco Maxim, la acesta au fost depistate două pachetele din folie de staniol în care se conțineau

substanța narcotic heroină în cantitate totală de 0,31 g (0,07+0,24 g), care conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari. La aceeași dată, fiind petrecută percheziția la domiciliul Șved Irinei, amplasat pe str. Serghei Lazo, din satul Merenii Noi, raionul Anenii Noi a fost depistată și ridicată o scurtă în buzunarul interior al căreia au fost stabilite particule de heroină care se atribuie la substanțe narcotice.

Astfel, Șved Irina prin acțiunile sale intenționate a comis *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu substanțe narcotice săvârșite de un grup criminal organizat*, adică infracțiunea prevăzută de lit. b) alin. (4) art. 217¹ Cod penal.

Tot ea, Șved Irina, în circumstanțele indicate mai sus, cunoscând faptul că Onu Eva, născută XXXXX nu are vârsta de 18 ani, a atras-o în activitatea grupului criminal organizat, atribuindu-i rolul de vânzător nemijlocit a substanțelor narcotice heroină.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Șved Irina a comis *atragera minorului la activitatea criminală, într-un grup criminal organizat săvârșite de o persoană care nu a atins vârsta de 18 ani*, infracțiune prevăzută de art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Romanschi Felix, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Romanschi Felix, pe motivul că, comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în rezultatul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea organului de urmărire penală, astfel, încât fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive a infracțiunii incriminate, precum și faptul că nu a fost constatată comiterea faptelor incriminate de către un grup criminal organizat.

3.1. De asemenea, sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatei Șved Irina, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea Irinei Șved, pe motivul că, comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în rezultatul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea organului de urmărire penală, astfel, încât fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive a infracțiunii incriminate, precum și faptul că nu a fost constatată comiterea faptelor incriminate de către un grup criminal organizat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Romanschi Felix și în numele inculpatei Șved Irina cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

4.1 În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpaților Romanschi Felix și

Șved Irina, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol a reținut drept declarative argumentele atât ale inculpaților, cât și ale apărătorului acestora cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume, *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat*, precum și art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume - *păstrarea substanțelor narcotice și psihotrope în proporții mari și fără scop de înstrăinare*; iar acțiunile inculpatei Șved Irina în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume - *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri de un grup criminal organizat*, precum și art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal, și anume - *atragera minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor într-un grup criminal organizat*.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina, or, aceștia urmau să fie achitați de sub învinuirea adusă, instanța de apel a stabilit că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina în comiterea acțiunilor infracționale.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpaților a fost demonstrată echivoc prin următorul cumul de probe, și anume, martorului Cojocari Oleg, martorului Barbescu Vasile, martorului Onu (Romanschi) Eva.

Astfel, instanța de apel a precizat că necătând la faptul că inculpații Romanschi Felix și Șved Irina vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu au recunoscut, vinovăția acestora este dovedită în afara dubiilor rezonabile, inclusiv și prin materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, și prin probe cercetate în cadrul ședinței și anume: *procesul-verbal de confruntare din data de 19 mai 2016 dintre inculpata Șved Irina și Onu Eva (vol. II, f.d. 166-169), procesul-verbal de efectuare a achiziției de control din 07 octombrie 2015 (vol. I, fd.41-43), procesul-verbal de ridicare din 07 octombrie 2015 (vol. I, f.d.45), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din data de 22 octombrie 2015 (vol. II, fd.91-92), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02 decembrie 2015 (vol. II, f.d.94), procesul-verbal de efectuare a percheziției din data de 07.10.2015 (vol. I, f.d. 52-53), procesul-verbal de efectuare a percheziției din data de 08.10.2015 (vol. I, f.d. 59-60); raportul de expertiză chimică nr.8884 din 02 noiembrie 2015 (vol. I, f.d.88-95), procesul-verbal de*

ridicare a informației electronice cuprinse în telefonul mobil a lui Ovcinikov Alexandr din 04 noiembrie 2015 (vol. I, f.d. 106-111), procesul-verbal de examinare a descifrărilor telefonice prin care s-a stabilit că nr. de IMEI a telefonului ridicat de la Ovcinnicov Alexandr - XXXXX în urma verificării descifrărilor telefonice, în perioada 01.03.2015 - 22.11.2015 au fost efectuate apeluri telefonice, în aparatul în cauză fiind activată cartela SIM cu nr. XXXXX (vol. I, f.d. 116-117); procesul-verbal de ridicare a înregistrărilor video de la Macari Anatolie, domiciliat pe XXXXX; (vol. I, f.d. 121); procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video ridicate de Macari Anatolie, domiciliat pe XXXXX (vol. I, f.d. 122-125); procesul-verbal de percheziție din 24.02.2016 la domiciliul inculpatei Șved Irina (vol. I, f.d. 148); procesul-verbal de percheziție corporală din 24.02.2016 (vol. I, f.d. 148); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.04.2016 (vol. I, f.d. 145); procesul-verbal de consemnare a interceptărilor convorbirilor telefonice pe nr. XXXXX ce aparține lui Cebanenco Maxim (vol. I, f.d. 177-183); procesul-verbal de consemnare a interceptărilor convorbirilor telefonici pe nr. XXXXX ce aparține inculpatei Șved Irina (vol. I, f.d. 191-195); raportul de expertiză chimică nr.34/12/l-R-886 din 01.03.2016 (vol. I, f.d. 232-235); raportul de expertiză chimică nr.34/12/l-R-887 din 01.03.2016, prin care din buzunarul interior al scurtei, ridicate în urma efectuării percheziției la domiciliul inculpatei Șved Irina, reprezintă particule de heroină, care se atribuie la substanțe narcotice (vol. II, f.d. 17-21).

Analizând solicitarea apărării de achitare a inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina în comiterea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina calificându-le drept neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpaților.

Cu referire obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, apărute împotriva operațiunilor ilegale cu asemenea substanțe, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și împotriva înstrăinării ilegale a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor.

Obiectul material al infracțiunii din speță îl reprezintă substanțe narcotice, psihotrope sau analoagelor lor în proporții deosebit de mari. Conform prevederilor art. 134¹ alin. (1) Cod penal „prin substanță narcotică sau psihotropă se înțelege substanța de origine naturală sau sintetică și preparatul conținând o astfel de substanță, care provoacă dereglări psihice și dependență fizică la consumul lor abuziv”, iar potrivit alin. (4) al aceleiași legi „listele substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor se aprobă de Guvern”.

Astfel, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora heroina constituie substanță narcotică, iar cantitatea cuprinsă între 0,01 g - 2,5 g reprezintă proporții mari. Totodată, actul normativ menționat stabilește că cantitățile deosebit de mari de substanțe stupefiante, psihotrope și precursori, care au fost depistate în circulație ilegală, se consideră cantitățile ce depășesc cantitățile mari.

Latura obiectivă a circulației ilegale a substanțelor narcotice, psihotrope sau a precursorilor se realizează prin activități ilegale alternative cum ar fi: producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea. Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, apărute împotriva operațiunilor ilegale cu asemenea substanțe, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și însușirii înstrăinării ilegale ale acestora.

Prin procurare se înțelege obținerea în posesie a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, în urma unei tranzacții ilicite, oneroase sau gratuite.

Prin acțiunea de păstrare se înțelege orice acțiune premeditată legată de aflarea ilicită a acestor substanțe în posesia celui vinovat (păstrarea asupra sa, în încăperi, în locuri special adaptate, în ascunzișuri, în mijloace de transport, propuse pentru depozitare temporară etc.). Totodată, nu are importanță cât timp persoana păstrează ilicit aceste substanțe, infracțiunea având un caracter continuu. Păstrarea substanțelor respective este o continuare firească a procurării sau a preparării (*uneori și a transportării, expedierii etc.*) acestora.

Transportarea de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor presupune deplasarea acestora dintr-un loc în altul, inclusiv în limitele unei și aceleiași localități, săvârșită cu utilizarea oricărui tip de transport sau a unui obiect utilizat ca mijloc de transport, indiferent de locul păstrării substanțelor strămutate, în interiorul teritoriului vamal al R. Moldova.

Prin distribuire se înțelege repartizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, în mai multe locuri și la mai multe persoane, acestea urmând la rândul lor să le înstrăineze efectiv.

Continuând examinarea laturii obiective a infracțiunii date, instanța de apel a reținut că drept cerință esențială pentru întregirea laturii obiective - *ilegalitatea acțiunilor prejudiciabile, adică contrar prevederilor Legii cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor și a altor acte normative.*

Infracțiunea de circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor este infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor, indiferent de urmările prejudiciabile produse.

Latura subiectivă al infracțiunii imputate se caracterizează numai prin intenție directă. Făptuitorul este conștient de caracterul ilegal al circulației substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, motivul, exprimându-se, în principal, în interes material.

Totodată, instanța de apel a subliniat că infracțiunea examinată se comite în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, despre care ne mărturisește cantitatea mare de substanțe, existența unei înțelegeri între membri.

Potrivit art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor „*substanțele narcotice și psihotrope pentru consum individual se eliberează numai cu rețete medicale speciale*”. Așadar, instanța de apel a ajuns la concluzia că este prezent scopul de înstrăinare instanța, or, reieșind din cantitatea mare deținută, din faptul că niciunul dintre inculpați nu este dependent de astfel de substanțe psihotrope și din faptul că, aceștia aveau o înțelegere prealabilă în sensul unui grup criminal organizat privitor la înstrăinarea acestor substanțe.

În conformitate cu prevederile art. 46 Cod penal „*grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni*”.

Această formă de participare se deosebește de altele, după criteriul ei de stabilitate, de statornicie. Fiecare persoană ce intră în grupul criminal organizat nu este un simplu participant la acest grup, ci membru al grupului, indiferent de locul și funcțiile ce i-au fost încredințate în cadrul desfășurării planului de activitate criminală. Aceste concluzii rezultă și din faptul că legea nu limitează participarea la grupul organizat doar prin acțiuni de autorat sau coautorat, cum este cazul participăției simple sau complexe.

În urma analizei ansamblului de probe cu certitudine se constată că inculpatul Romanschi Felix prin acțiunile sale intenționate exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu substanțe narcotice a comis circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare.

Totodată, la baza calificării faptei comise de inculpatul Romanschi Felix potrivit 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal partea acuzării a pus declarațiile martorului Ovcinnicov Alexandr, potrivit cărora ultimul primea de la primul pentru distribuie ulterioară în mediu câte 3 gr. de heroină la fiecare trei zile, însă în ședința de judecată partea acuzării nu a prezentat proba cu martorul respectiv. Prin urmare, masa totală a substanțelor narcotice și psihotrope puse în circulația ilegală de către inculpatul Romanschi Felix constituie 0,469 gr. (0,31 gr. + 0,032 gr. + 0,127gr.), ceia ce conform punctului nr. 13 din Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice și cantităților acestora reprezintă proporții mari.

Calificativul prevăzut de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal „*în proporții deosebit de mari*” ca și oricare element constitutiv al laturii obiective a infracțiunii imputate

persoanei și puse sub învinuire, urmează a fi demonstrat cu probe suficiente și convingătoare că s-a săvârșit anume această infracțiune.

Proporțiile se apreciază în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice și cantităților acestora, potrivit cărora cantitățile deosebit de mari de substanțe stupefiante, psihotrope și precursori, care au fost depistate în circulație ilegală, se consideră cantitățile ce depășesc cantitățile mari.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că instanța de fond justificat a respins argumentul inculpatului Romanschi Felix și apărătorului acestuia precum că, niciun element obligatoriu impus de norma penală nu se regăsește în speța supusă judecării, or, din acțiunile inculpatului constatate în ședința de judecată, și anume, întreținerea convorbirilor telefonice sistematice între inculpat și Ovcinnicov Alexandr, iar ultimul cu Cebanenco Maxim și inculpata Șved Irina, depistarea și ridicarea de la domiciliul inculpatului Romanschi Felix a bancnotelor transmise în cadrul achiziției de control investigatorului sub acoperire Arabadji Alexandru denotă clar elementele constitutive ale unui grup criminal organizat cu scopul de a pune în circulație ilegală substanțe narcotice și psihotrope.

Astfel, instanța de judecată corect a reținut declarațiile inculpatului Romanschi Felix la etapa de urmărire penală, potrivit cărora acesta a recunoscut vina reținută în sarcina sa, precum și faptul că probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, conchide că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Romanschi Felix în ședința de judecată nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce versiunea inculpatului Romanschi Felix nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, fapt apreciat ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Cu referire la argumentul inculpatului Romanschi Felix privind acțiunile procurorului ce a instrumentat cazul, se atestă că atât la etapa urmăririi penale, cât și pe tot parcursul examinării cauzei inculpatul a fost asistat de către un avocat prin contract, însă din materialele cauzei penale nu urmează vreo plângere a acestuia în legătură cu acțiunile acuzatorului, cale la care nu a recurs nici inculpatul și nici apărătorul acestuia, instanța de apel l-a respins ca neîntemeiat.

Prin urmare, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de fond justificat a încadrat, acțiunile inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Cu referire la vinovăția inculpatului Romanschi Felix în săvârșirea infracțiunii prevăzute de către art. 217 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că prin, procesul-verbal de efectuare a percheziției din data de 07.10.2015, de la domiciliul inculpatului Romanschi Felix, au fost ridicate și depistate un pachetel din peliculă cu inscripția " ^yHga30^ Fundazol", o butelie cu inscripția "OM" pe pereții interiori ai căruia se afla o substanță de culoare închisă cu un miros specific, precum și un pachetel negru învelit în peliculă, toate fiind plasate într-o pungă cu inscripția "Royale"; potrivit raportului de expertiză chimică nr.8884 din 02 noiembrie 2015 s-a stabilit că la data de 07.10.2015 în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului Romanschi Felix, și a obiectelor ridicate de la acesta pe suprafața buteliei polimeric de 1,5 l cu inscripția „OM,, a fost depistată substanță narcotică-rășină de canabis cu cantitatea de 0.045 grame. Substanța solidă cleioasă de culoare cafenie închisă, într-un pachetel de hârtie acoperit cu un strat polimeric de culoare neagră reprezintă substanță narcotică hașiș în cantitate de 0,641 gr.

Totodată, instanța de apel a reținut că substanța narcotică hașiș în cantitate de 0,641 gr potrivit punctului nr. 7 din Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice și cantităților acestora reprezintă proporții mari.

Astfel, reținând cele constatate supra, instanța de apel a reiterat că instanța de fond justificat a încadrat acțiunile inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume, *păstrarea substanțelor narcotice și psihotrope în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

În același timp, în urma analizei ansamblului de probe cu certitudine, instanța de apel a constatat că și inculpata Șved Irina prin acțiunile sale intenționate exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri a comis circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, iar infracțiunea comisă de aceasta întruchipează elementele unui grup criminal organizat.

Astfel, instanța de fond corect a respins ca neîntemeiat argumentul apărătorului inculpatei Șved Irina, Jereghi Anatolie referitor la imposibilitatea imputării inculpatei a faptului că aceasta deținea substanțe narcotice având scopul de a le înstrăina din motivul lipsei probelor, or, faptul că aceasta nu suferă de dependență de astfel de substanțe denotă intenția acesteia de a le înstrăina.

La fel, în mod argumentat s-a respins argumentul apărătorului inculpatei Șved Irina, Jereghi Anatolie cu privire la faptul că singurele probe administrate în prezenta cauză penală sunt declarațiile investigatorilor și colaboratorilor sub acoperire, or, cei 2 martori a căror declarații au fost utilizate în calitate de probe fac parte din grupul de ofițeri de investigație care au participat la efectuarea percheziției, iar probele au fost dobândite prin intermediul lor, criteriile care permit audierea acestora referitor la circumstanțele cauzei penale, context în care nu este limitată audierea acestora doar la modul de dobândire a probelor, mai mult, practica constantă a CtEDO atestă încălcări

atunci când nu sunt audiate aceste persoane, învinuirea nefiind bazată doar pe declarațiile lor exclusive.

În acest context, instanța de fond a respins argumentul apărătorului inculpatei Șved Irina, Jereghi Anatolie precum că nu au fost prezentate probe care ar demonstra criteriile specifice ale grupului criminal organizat, și anume când acesta s-a format, stabilitatea acestuia, precum și informația despre conducătorului grupului dat, or, din acțiunile inculpaților constatate în ședința de judecată cât și probele prezentate și cercetate cu privire la întreținerea convorbirilor telefonice sistematice între inculpatul Romanschi Felix și Ovcinnicov Alexandr, iar ultimului cu Cebanenco Maxim și între ultimul cu inculpata Șved Irina, precum și transmiterea pachetelor de către Onu Eva la solicitarea inculpatei uneia și aceleiași persoane, demonstrează rolurile fiecăruia în activitatea grupului criminal organizat, circumstanțe ce denotă clar elementele constitutive ale unui grup criminal organizat cu scopul de a pune în circulație ilegală substanțe narcotice.

În aceeași ordine de idei, în mod justificat au fost respinse și declarațiile apărătorului Șved Irina, Jereghi Anatolie precum că singurul mijloc de probă care probează faptul că inculpata Șved Irina a participat la activități infracționale din sfera traficului de droguri, sunt declarațiile martorului Ovcinnicov Alexandru care nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești, or, concluzia cu privire la vinovăția acesteia se confirmă nu doar prin proba menționată, dar și prin celelalte probe indicate supra și care au fost administrate nemijlocit în ședințele de judecată, cu analiza fiecăreia din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere coroborării lor incontestabil demonstrează culpa Șved Irinei în cele incriminate, și anume prin declarațiile martorului Onu Eva, care a declarat că la rugămintea inculpatei Șved Irina, în jurul sărbătorilor de iarnă a anului 2016, transmitea pachetele mici din folie de staniol în jur de un centimetru, care erau luate din buzunarul din scurta care aparținea inculpatei și pe care i le dădea unui domn în mână, iar acesta în schimb îi transmitea bani, aproximativ 1 000 lei, pe care urma să-i dea lui Șved Irina, precum și prin interceptările convorbirilor telefonice între inculpată și Cebanenco Maxim.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a concluzionat că nerecunoașterea vinovăției de inculpata Șved Irina nu echivalează cu achitarea ei, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii imputate. Versiunea inculpatei Șved Irina este combătută prin probele administrate în cauză, fapt apreciat ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a încadrat

acțiunile inculpatei Șved Irina în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume, *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare exprimate în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri de un grup criminal organizat.*

Cu referire la săvârșirea de către inculpata Șved Irina a infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de apel a reținut că prin declarațiile martorului Onu Eva, date în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că aceasta la rugămintea inculpatei Șved Irina transmitea pachetele mici din folie de staniol în jur de un centimetru, care erau luate din buzunarul din scurta care aparținea inculpatei și pe care i le dădea unui domn în mână, iar acesta în schimb îi transmitea bani înjur de 1 000 lei pe care urma să-i dea lui acesteia. La fel, din declarațiile acesteia s-a stabilit că persoana căruia îi transmitea pachetelele era una și aceeași, întâlnirile cu acesta fiind aproximativ de 5 ori.

Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.04.2016, în cadrul căruia s-a stabilit că la data de 24.02.2016 între Onu Eva și inculpata Șved Irina a fost efectuată o discuție referitor la ieșirea primei pentru realizarea substanței narcotice lui Cebanenco Maxim, fapt pentru ce i-ar fi dat acesteia suma de 1 000 lei, or, inculpata fiind conștientă de fapta prejudiciabilă comisă, avea tendința de a se proteja de consecințele care puteau surveni și respectiv discuțiile erau cifrate.

Astfel, reținând probele menționate supra, precum și faptul că în perioada indicată supra Onu Eva nu avea vârsta de 18 ani, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond care a încadrat acțiunile inculpatei Șved Irina în baza art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal, și anume, *atragera minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor într-un grup criminal organizat.*

Astfel, solicitarea privind achitarea inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina instanța de apel a respins-o ca fiind neîntemeiată, dat fiind faptul că prin probele administrate este confirmată pe deplin vinovăția acestora în comiterea infracțiunilor incriminate, iar existența unor temeieri pentru achitarea inculpaților nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul avocatului precum că în speță a existat provocare față de inculpații Romanschi Felix și Șved Irina, or, existența unei „provocări” în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului dacă sunt îndeplinite condițiile: 1) *situația presupus infracțională tinde să fie probată prin solicitarea emanând de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o invitație directă la comiterea unei infracțiuni sau a unui martor anonim; 2) lipsa oricărui indiciu că, fapta ar fi fost săvârșită fără aceasta intervenție.*

În acest context, instanța de apel a făcut trimitere la exigențele generale a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de echitate consacrate expres în articolul 6 „*dreptul la un proces echitabil*”,

exigențe ce se aplică procedurilor referitoare la toate tipurile de infracțiuni penale, de la cea mai simplă, la cea mai complexă. Interesul public nu ar justifica utilizarea elementelor obținute în rezultatul unei provocări din partea poliției.

Instanța de apel a menționat că, în speța dată nu a avut loc o „*provocare*” sau „*instigare*” la săvârșirea infracțiunii de către inculpată din partea organelor de drept.

În concluzie, instanța de apel a apreciat că acțiunile colaboratorilor de poliție nicidecum nu au avut efectul unei provocări și instigări la săvârșirea infracțiunii imputate în prezenta cauză penală din partea autorităților statului, ci dimpotrivă, organul de urmărire penală a administrat probe care indică că infracțiunea ar fi fost săvârșită și fără intervenția organelor de drept, motiv pentru care se resping ca nefondate solicitările înaintate de apelant cu privire la achitarea inculpaților.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondat argumentul apelantului apelant precum că „*instanța de apel a ignorat prevederile art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, și anume, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa*”, or, aceasta constituie o opinie subiectivă și nu se confirmă, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul procesului penal în speța dată, au fost respectate toate rigorile prevăzute de legea procesual penală, iar instanța de fond, a pus corect la baza soluțiilor de condamnare a inculpatului, cumulul de probe administrat și verificat în instanța de apel, acestea fiind verificate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel nefiind admise încălcări în privința principiului prezumției nevinovăției prevăzut de art.8 Cod de procedură penală, în probarea vinovăției inculpatului fiind acumulate, examinate și verificate suficiente probe, descrise în sentință, fiind respectat în același timp și principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, care prevede că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, acestea în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Cu referire la aplicarea pedepsie penale, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În acest context, instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Romanschi Felix pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, este una legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, iar motivele invocate de inculpat, în cererea de apel sunt lipsite de suport factologic și juridic.

În același timp, potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal „*persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare*”, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol „*prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată*”.

Astfel, deși, în ședința de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Romanschi Felix în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, însă reținând faptul că din momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Romanschi Felix a expirat termenul de 2 ani, instanța de judecată justificat a concluzionat necesitatea aplicării prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Așadar, infracțiunea comisă de Romanschi Felix și Irina Șved prevăzută la art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal este clasificată, conform art. 16 Cod penal, la categoria infracțiunilor deosebit de grave pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În acest sens fiind reținut că, inculpatul Romanschi Felix nu este încadrat oficial în câmpul muncii, anterior condamnat pentru o infracțiune similară, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul „*narcomanie*”, nu are persoane la întreținere, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, precum și a săvârșit infracțiunea cu scop material.

Ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a subliniat că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, inculpatul Romanschi Felix a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități legate de gestionare substanțelor narcotice și precursorilor lor pe un termen de 5 ani. Ulterior, prin încheierea judecătoreii Chișinău (sediul Centru) din data de 20 aprilie 2017, s-a redus inculpatului Romanschi Felix cu 1/4 termenul de pedeapsă în partea neexecutată la data intrării în vigoare a Legii cu privire la amnistie nr.210, și anume cu 1 an, 3 luni și 28 zile. Raportând prevederea legală enunțată la caz, instanța de judecată i-a stabilit pedeapsa definitivă prin cumul parțial, aplicând inculpatului Romanschi Felix pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 4 luni, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a

exercita anumite activități legate de gestionare substanțelor narcotice și precursorilor lor pe un termen de 5 ani.

Cu referire la pedeapsa complimentară, instanța de apel a menționat că instanța de fond justificat a concluzionat de a o aplica inculpatului, or, careva circumstanțe prevăzute de lege, care ar acorda instanței posibilitatea de a înlătura pedeapsa complimentară obligatorie nu au fost stabilite. La aprecierea termenului interdicției, instanța de judecată apreciază ca necesar și oportun de a îngrădi dreptul special al inculpatului pe un termen de 5 (cinci) ani.

În ceea ce o privește pe inculpata Șved Irina, instanța de apel a reiterat că instanța de fond la stabilirea pedepsei acesteia a ținut cont de condițiile de viață a familiei ultimei, reținând că aceasta este încadrată oficial în câmpul muncii în calitate de dactilograf la biroul notarial Bodiș Mariana, nu are antecedente penale, nu se află la evidența Dispensarului Republican de Narcologie, are un copil minor la întreținere.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale instanța de judecată a ținut gradul prejudiciabil al infracțiunii, consecințele circulației substanțelor narcotice pentru relațiile sociale normale ocrotite de norma prohibitivă de acțiunile de procurare, transportare, înstrăinare ilegală și păstrare ce favorizează circulația ilicită a substanțelor narcotice, necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, contribuirea pedepsei la corectarea inculpatei, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea și ar ocroti sănătatea personală și publică precum și ar respecta relațiile sociale legate de circulația legală de substanțe narcotice, apărare împotriva operațiunilor ilegale cu asemenea substanțe, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și însuși înstrăinării ilegale ale acestora, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă prin aplicarea în privința ei a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani.

Cu referire la pedeapsa complimentară, instanța de judecată a concluzionat de a o aplica inculpatei Șved Irina, or, careva circumstanțe prevăzute de lege, care ar acorda instanței posibilitatea de a înlătura pedeapsa complimentară obligatorie nu au fost stabilite. La aprecierea termenului interdicției, instanța de judecată a apreciat ca necesar și oportun de a îngrădi dreptul special al inculpatei pe un termen de 5 ani.

La fel, sancțiunea prevăzută de art. 208 alin.(3) lit. b) Cod penal prevede închisoare de la 3 la 7 ani.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța de fond corect a conchis stabilirea pedepsei definitive inculpatei Șved Irina pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, aplicând acesteia pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 4 luni.

Ținând cont de faptul că, Șved Irina a comis infracțiunea deosebit de gravă cu intenție, acesta, în conformitate cu art. 72 alin. (4) Cod penal, urmează a executa pedeapsa în penitenciar pentru femei.

În concluzie, instanța de apel a stabilit că faptele comise de inculpații Romanschi Felix și Șved Irina, prezintă un pericol sporit pentru societate, care atentează la securitatea relațiilor sociale cu privire la circulația legală a substanțelor narcotice. Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unor pedepse reale cu executare, pentru ca inculpații, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților Romanschi Felix și Șved Irina, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpații să fie achitați de sub învinuirile înaintate din motivul că, comiterea infracțiunii nu ar fi fost posibilă, decât în rezultatul acțiunilor de provocare la comiterea infracțiunii din partea organului de urmărire penală, astfel, încât faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, precum și faptul că nu a fost constatat comiterea faptelor incriminate de către un grup criminal organizat.

Recurentul în cererea de recurs indică argumente similare celor invocate în cererea de apel, și anume, dezacordul cu aprecierea probelor, or, la cauza respectivă nu sunt probe suficiente care să demonstreze vinovăția inculpaților; inculpații au fost provocați de către organul de urmărire penală să comită faptele ce li se impută; nu a fost demonstrat trăsături definitorii ale grupului criminal organizat.

De asemenea, avocatul consideră că instanța nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de către acesta în cererea de apel și menționate mai sus, mai mult, susține că instanța de apel eronat nu a audiat din nou martorii Cojocari Oleg, Onu Eva, Barbarescu Vasile și Ovcinikov Alexandr.

Totodată, apărătorul subliniază că instanța de apel nu a intrat în esența problemei din speța dată, fără a aprecia probele conform art. 101 Cod de procedură penală, și s-a mulțumit doar cu cele cercetate în prima instanță, cărora nici nu le-a dat citire.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților, reiese că apărătorul face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume: *o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței de condamnare a inculpaților, fiindu-le stabilite pedepse echitabile și proporționale faptelor comise.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată este una legală și corectă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate (vezi punctul 4.1. din prezenta decizie).

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de către recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare inculpaților, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului că, acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în respectiva cauză.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu.

În continuare, din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul invocă, la caz, faptul că nu sunt probe care ar confirma prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunilor ce li se impută că le-ar fi comis, indicând de asemenea, că faptele au fost săvârșite în urma provocărilor din partea colaboratorilor de poliție.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, dar și jurisprudenței CtEDO, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care corect și motivat s-a expus asupra acestui argument, și anume, „(...) acțiunile colaboratorilor de poliție nicidecum nu au avut efectul unei provocări și instigări la săvârșirea infracțiunii imputate în prezenta cauză penală din partea autorităților statului, ci dimpotrivă, organul de urmărire penală a administrat probe care indică că infracțiunea ar fi fost săvârșită și fără intervenția organelor de drept, motiv pentru care se resping ca nefondate solicitările înaintate de apelant cu privire la achitarea inculpaților”.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel, invocând corect practica Curții de la Strasbourg incidentă cauzei, a reținut că este o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (*a se vedea hotărârea Teixeira de Castro vs Portugalia din 9 iunie 1998, §§38, 39*) și întemeiat a ajuns la concluzia că infracțiunile comise de către inculpați aveau să fie săvârșite și fără intervenția colaboratorilor de poliție.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpaților au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO (*a se vedea hotărârea Albert vs România din 16.02.2010*).

De asemenea, Colegiul penal respinge ca fiind nefondate alegațiile apărării precum că instanța nu intrat în esența problemei în cauza respectivă, or, a preluat probele cercetate în prima instanță și nu a audiat din nou toți martorii.

În acest caz, Colegiul penal reamintește rolul pasiv în procesul de judecată a instanței de judecată, sub aspectul rolului diriguitor al instanței judecătorești în proces, adică rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de legislația națională. Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Mai mult decât atât, nu sunt sub incidența prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, când instanța pronunță o sentință de condamnare în urma unei sentințe de achitare.

De asemenea, în jurisprudența sa, atât Comisia, cât și Curtea Europeană au stabilit că revine, în primul rând, jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele de probă pe care le administrează într-un proces și relevanța celor pe care acuzatul ar vrea să le mai producă, în special cu privire la numărul de martori propuși de el. Articolul 6 parag. 3 lit. d) din Convenția Europeană nu recunoaște acuzatului un drept nelimitat de a obține convocarea de martori în fața instanței de judecată (a se vedea cauza Remer vs. Germania, nr. 25096/94 din 06 septembrie 1995, cauza Honsik v. Austria, nr. 25062/94 din 18 octombrie 1995). Sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei „oferte de probă” făcute de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de „proces echitabil”.

Subsecvent, Colegiul penal va respinge ca fiind declarative alegațiile părții apărării precum că, instanța de apel nu a motivat hotărârea în privința calificării „Grup criminal organizat”, or, din textul hotărârilor contestate se infirmă acest fapt.

Cu referire la temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat în cererea de recurs de către avocatul Jereghi Anatolie, Colegiul penal evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite *i s-a dat o altă încadrare juridică greșită*, iar în cazul supus judecării avocatul recurent invocă dezacordul cu aprecierea probelor, solicitând *achitarea* inculpaților.

Totodată, Colegiul penal reiterează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o

motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or, materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În concluzie, Colegiul penal menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către Jereghi Anatolie în numele inculpaților, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Romanschi Felix XXXXX și Șved Irina XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *22 decembrie 2021*.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan